

Борчтъ на севлиевци.

Праща се втора дописка до в. Съвѣтникъ презъ края на 1864 год. за обложения данѣкъ върху севлиевци, която препечатваме.

II година, бр. 35 Съвѣтникъ 1864, Цариградъ 28 ноемврий
народенъ вѣстникъ, стр. II, колона 3 и 4.

Патріаршійскійтъ дългъ

Севліево 17 Ноемврий.

Нашитѣ граждaне крайно ся зарадвахъ, като ся научихъ за милостѣтъ, която Н. И Величество изля на врѣхъ сичкийтъ нашъ народъ Българскій, като възвърна отъ заточеніе много-страдалнитѣ наши владици. Напротивъ ся пакъ много огорчихъ, като имъ ся чете тѣя дни една Правителствена заповѣдь, въ която имъ ся налага длѣжностъ да платѣтъ едно количество пари отъ 67000 гроша, за нѣкакъвъ си борчъ па грѣцката патріаршія, за който борчъ тѣ не можѣтъ да разбератъ: защото не сж земали нищо отъ патріаршіята, нито пакъ патріаршіята имъ е спомогнала въ нѣкои полезни нѣща. И тѣй зачудени сж питатъ единъ другъ, „отъ гдѣ додѣ туй да плащамъ на грѣцката „цариградска патріаршія борчатъ? когато ній не сме сж нищо „мѣсили на нейнитѣ работи!“

Послѣ това като имъ ся поиска отъ мѣстното Управителство да даджѣ единъ рѣшителенъ отговоръ за това, събрахъ ся съгласно по първитѣ отъ еснафитѣ и отидохъ завчера въ четвъртъкъ прѣдъ мѣстното управителство на царскійтъ мездлищъ, и ся отговорихъ тѣй:

„Ній почитамъ и припознавамъ Царската заповѣдь, и смя „готови за нашійтъ славенъ Царъ и баша Султанъ Абдулъ Азиса, „не само сичкийтъ си имотъ да дадели, но и дѣцата си, даже и „самійтъ си животъ, ако би поискалъ, да жертвува за него. А „колкото на грѣцката патріаршія, която не припознавамъ за „нашъ главнъ духовнъ управителнищъ, и отъ която сме ся отреки „и отдѣлили комахай шесть години, смѣло казвамъ на Царско „здоровіе, че не можемъ да платимъ за неж нито една аспра: „защото ній на грѣцката патріаршія на работитѣ ни кога не сме „ся мѣсили, нито сме земали отъ нея нѣщо, нито пакъ ѣя ни е „помагала въ нѣкои полезни нѣща, като на училището ни или „на църквата ни, и проч. Освѣнъ туй нашійтъ градецъ е малкъ; „нека видими, какво ще направятъ другитѣ по главни градове, „че тогава каквото направятъ тѣ, това и ній щемъ направи. Ній „не можемъ да ся отдѣлимъ отъ другитѣ, нето пакъ можемъ „направи начало.

Въ този случай мюдюринатъ нашъ имъ рече: „напишете „на турски този отговоръ, който казвате менъ, и го мюхюрли-„дисайте, че азъ ще го проводя на каймакамътъ въ Ловечъ“ (Севліево, както знаете, принадлежи до Ловечъ по гражданското управление). Това сжщото направиха нашитѣ граждaне по заповѣдѣтъ на мюдюрината си. Какво ще послѣдова послѣ, относително за тѣжа работа, пакъ ще ви съобщимъ.

Севліевци.

Изъ Народната библиотека сигн. Сп. в. 2.